

Banegaard og bringer paa samme Tid Banen i Forbindelse med den Kjøbenhavn-Korsørste Jernbane paa en praktisk og fornuftig Maade.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Jeg troer, at den ærede sidste Taler ikke har forstaaet Tanken i det foreliggende Forslag. Tanken er ingenlunde saaledes, at dersom den nye Banegaard bliver anlagt paa den nordre Side af Vesterbro, og den gamle Bane ved Kjøbenhavn beholbes, man da vilde faae de samme Ulemper, som naar den gamle Banegaard blev beholdt, det vil sige, at man kommer til at kjøre med Togene til Helsingør et Stykke fremad og saa tilbage. Naar man tænker sig den tidligere Plan fulgt, at forlægge Banegaarden til Glacisholm, paa samme Tid som man beholdt den Kjøbenhavn-Korsørste Jernbane i samme Stikelse som nu, saa vilde Følgen deraf blive, at der blev lagt Stinner fra Tømmerpladsen over Vesterbro til Glacisholm, saa at altsaa Glacisholm blev Udgangspunktet saavel for Togene til Helsingør som til Korsør. Den ærede Rigsdagsmand vil altsaa see, at det, at man tænker sig Muligheden af ikke at forandre denne Deel af Banen fra Kjøbenhavn til Valby, ikke vil medføre, at de Ulemper, der vilde følge af den hidtilværende Plan, vedblive at bestaae; den eneste Ulempe, som bliver tilbage, er da Overkjørselen over Vesterbro.

Sicherung: Jeg er i mine Udtalelser gaaet ud fra, at naar man ikke vil rette denne Feil, skal ikke Udgiften bevilges til den nye Banegaard, som jeg anseer ikke alene for overflødig, men for uheldig valgt med Hensyn til Beliggenheden.

Jacobsen: Jeg kan fuldkommen sympathisere med den høitærede Finantsministers Bestræbelse for at anvende den høist mulige Økonomi; men det forekommer mig, at naar man i denne Sag vil anvende en saa streng Økonomi som den, den høitærede Minister udtalte sig for, saa skal man slet ikke gjøre nogen Forandring. Vil man derimod gjøre en Forandring, og finder man — hvad ogsaa jeg troer — at vægtige Grunde tale derfor, saa

maa den gjøres paa en hensigtsmæssig Maade; men vil man træffe Forandringen paa den Maade, som den høitærede Finantsminister synes at give Fortrinnet, nemlig, bygge en ny Banegaard, men lade den Kjøbenhavn-Korsørste Linie blive, hvor den er, saa vil Ulempen ved Overfæringen af Vesterbro, en Ulempe, der saavel af Sagkyndige som ikke Sagkyndige, som jo ogsaa af den høitærede Minister ansees for ikke ganske ringe — Nogle ansee den endogsaa for meget stor — blive meget betydelig forøget. Togene paa den Korsørste Bane ville naturligviis altid blive langt hyppigere end Togene paa den Helsingørste Bane — Klampenborg-Togene komme her ikke i Betragtning — og jeg vil bede den høitærede Finantsminister gaae ud paa Vesterbro, i Særdeleshed en Søndagaften, naar der fra Kl. 10 til 11½ ankommer og afgaaer 3 til 4 Tog, og da see den Mennekkemasse, som strømmer ind ad Vesterbro, og tænke sig den standset 3 til 4 Gange efter hinanden med et Kvarteers Mellemrum og forestille sig Følgerne deraf. Jeg troer ikke, at man let kan paavise noget Sted, hvor en saadan Strøm af Mennekker vil træffe sammen ved Overfæringen af en Landevei. Det er derfor min Overbeviisning, at Ulempen ved at lade den Kjøbenhavn-Korsørste Linie forblive usforandret, medens man flytter Stationen over til den modsatte Side, er saa betydelig, at man ikke bør gaae ind derpaa. For mig stiller det sig saaledes: Enten Omlægning af Banelinien og Station i Forening eller slet Intet, og jeg tør sige, at saagodtsom alle Kjøbenhavns Indvaanere bele denne Mening.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Den Bemærkning, hvormed den ærede sidste Taler sluttede, at hvis man ikke kunde faae begge Dele, burde man slet ikke gjøre Noget, forekommer mig af finantsielle Grunde ikke at træffe Sagen; thi med Hensyn til Banegaardens Flytning foreligger der en bestemt Erklæring fra alle rette Vedkommende om, at den er motiveret ved, at det ikke er muligt at tilveiebringe en hensigtsmæssig Banegaard paa det Sted, hvor den nuværende ligger. Jeg skal ikke her indlade mig paa nogenformhelst Kritik i saa Henseende, men det